

ATPAŽISTU GROŽINĮ IR NEGROŽINĮ TEKSTĄ

TEKSTO SUPRATIMAS

1. Perskaityk tekstą.

Loreta Kavolė

Trečia sapnų diena: nevalia užsimiršti

Kai atsimerčiau, vėl supausi tinkle po sudužusiu laivu, riogsančiu ant jūros kranto.

Mano bičiuliai irgi buvo čia. Abu sėdėjo ant smėlio ir išsižioję iš nuostabos spoksojo į kažką, ko aš negalėjau matyti. Skubiai nusileidau Bilduliui ant peties. O tada išsižiojau ir pats.

Priešais, per kelis metrus nuo laivo, susirangiusi šalia nedidelio balto akmens, gulėjo ilga gyvatė ir iškėlusį galvą nemirksėdama spoksojo į mus. Gyvatė kryptelėjo galvą, ir tik tada aš pastebėjau, kad ji su akiniais.

– Ką dabar darysim? – ištariau tylutėliai.

– Nežinau, – vos girdimai atsiliepė Bildulis.

– Nekrutėkim, antraip ji mus puls, – šnipštelėjo Rolas.

Gyvatė pliaukštelėjo uodega ir palingavo akiniuotą galvą.

– Iš kur ištraukėte tokią nesąmonę? – staiga prabilo ji. – Kodėl turėčiau jus pulti? Aš esu mandagi gyvatė. Mama mane visada giria.

– O kodėl tu spokasai į mus? – išlemeno Bildulis. Jis atrodė išsigandęs, ir tai buvo gerai. Mama Bildė juk sakė, kad truputis baimės bildukui tikrai nepakenktų.

– Todėl, kad man įdomu, – atsakė gyvatė. – O kaip jūs čia atsidūrėt?

– Atplaukėm burine valtimi, – jau drąsiau ištara Rolas.

– Burine? – nustebė gyvatė. – Didele? Kaip šis laivas? – mostelėjo uodega.

Rolas papurtė galvą.

– Ne, maža. Su viena bure. <...> Nori parodysim? <...>

– Oi, kokia graži! – suspigo ji. – Oi, kokia burė! Ir aš tokios noriu. Bet oi... žinot ką... – ji minutėlę žvelgė į dangų, – regis, artinasi audra. Turiu lėkti namo. O jūs, jeigu norit saugiai audrą pralaukti, plaukit va-a-a ton pusėn, – pamojo uodega. – Kai tik pamatysit stačias olas ir tarp jų nedidelę įlanką, sukit jon ir išmeskit inkarą. Įlankoje ir nuo audros pasislėpsit, ir pailsėsit. <...>

Mes visi išsyk pajutome dėkingumą tai mielai draugiškai gyvatei. Ir netgi pasidarė truputį liūdna, kad teks atsisveikinti. Staiga prisiminiau vieną dalyką.

– Burės mes tau negalim padovanoti, – pasakiau. – Ji mums patiems reikalinga. Bet turim kitą dovaną, – ir pamerčiau Bilduliui.

Bildukas supratingai linktelėjo, iš kišenės ištraukė baubukų šluostę ir padėjo ant akmens. Tada mandagiai atsitraukė per kelis žingsnius.

Gyvate prišliaužė prie akmens.

– Oi, kokia graži! – suspigo, uodega pakėlė šluostę ir užsidėjo ant galvos. – Čia bus mano kepuraitė. Seniai svajojau apie tokią. Pas mus dieną taip karšta, kad net galva garuoja. Ačiū!

Atsisveikinome su gyvate ir sulipome į valtį. Rolas stojo prie vairo, o mudu su Bilduliu dar ilgai mojome naujajai sapnų bičiulei, kuri mosavo mums uodega. Paskui pažvelgėme į dangų.

– Iš tikrųjų artinasi audra, – pasakiau. – Anava, kokie juodi debesys prie horizonto.

– Tikrai, – pritarė man Bildulis. – Oi, žiūrėk, – parodė į stiebą, – prapuolė dar viena vėliavėlė, rudoji.

Kitaip ir būti negalėjo. Juk mes nebebijojome gyvačių, nors ir neišsitemėme bazilikų aliejumi.

Atsakyk į klausimus ir atlik užduotis (remkis tekstu).

- 1.1. Iš ko galima suprasti, kad pasakotojas yra voriuukas? Pažymėk ☒ du teisingus teiginius.

1 t. ☐

Pasakotojas nusileido Bilduliui ant peties.	☐
Jis pastebėjo, kad gyvatė su akiniais.	☐
Iliustracijoje nupieštas voras.	☐
Jis suposi tinkle.	☐

- 1.2. Kas yra šio pasakojimo veikėjai? Pažymėk ☒.

1 t. ☐

Gyvatės mama	☐
Bildulis	☐

Voras	☐
Burė	☐

Rolas	☐
Gyvate	☐

1.3. Kur bičiuliai susitiko gyvatę?

1 t. ☐

- A. Ant jūros kranto.
- B. Įlankoje.
- C. Jūroje.
- D. Sudužusiame laive.

1.4. Perskaityk pažymėtą teksto dalį. Rask ir pabrauk žodžius, iš kurių galima suprasti, kad bičiuliai išsigando gyvatės.

1 t. ☐

1.5. Kodėl Bildulio mama manė, kad truputis baimės jam nepakenktų?

1 t. ☐

- A. Ji norėjo, kad jis visko bijotų.
- B. Ji norėjo, kad Bildulis būtų atsargesnis.
- C. Ji norėjo, kad jis būtų drąsesnis.
- D. Ji norėjo, kad Bildulis būtų geresnis.

1.6. Kodėl gyvatė išsigandusiems bičiuliams pasakė: *Mama mane visada giria*? 1 t.

☐

A. Nes ji yra mandagi gyvatė.	C. Nes ji nešioja akinius.
B. Nes ji yra ilga gyvatė.	D. Nes ji yra dėkinga.

1.7. Tekste rašoma, kad gyvatė yra draugiška. Koks gyvatės elgesys tai rodo?

1 t. ☐

- A. Perspėjo bičiulius apie artėjančią audrą.
- B. Padovanojo bičiuliams kepuraitę.
- C. Dėkojo gavusi dovanų baubukų šluostę.
- D. Džiaugėsi, kad gavo dovanų burę.

1.8. Kodėl bičiuliai turėjo atsisveikinti su gyvate?

1 t. ☐

- A. Nes jie labai išsigando gyvatės.
- B. Nes gyvatę pašaukė jos mama.
- C. Nes artinosi audra.
- D. Nes pasidarė labai karšta.

1.9. Kodėl keliautojai gyvatei padovanojo šluostę?

1 t. ☐

A. Bijoję, kad ji puls.

C. Uodegai prisidengti.

B. Jai reikėjo burės.

D. Jautė jai dėkingumą.

1.10. Teksto pabaigoje rašoma, kad vaikai nebebijo gyvačių. Kodėl?

1 t. ☐

A. Nes jie nugalėjo gyvatę.

C. Nes jie išsitepė baziliko aliejumi.

B. Nes jie sutiko draugišką gyvatę.

D. Nes prapuolė ruda vėliavėlė.

1.11. Kokiais žodžiais galima būtų pakeisti pabrauktus žodžius?

1 t. ☐

laivas <u>riogsojo</u> ant jūros kranto	
gyvatė nemirksėdama <u>spoksojo</u> į mus	

1.12. Teksto pavadinime yra žodžiai – *nevalia užsimiršti*. Kam nusakyti tinka šie žodžiai?

1 t. ☐

A. Teksto temai.

B. Teksto pagrindinei minčiai.

C. Teksto tikslui.

D. Tekste aprašytiems įvykiams.

1.13. Koks yra šis tekstas? Pažymėk ☒.

1 t. ☐

Grožinis ☐

Negrožinis ☐

Pažymėk teiginius, pagrindžiančius tavo pasirinkimą.

Aprašomi išgalvoti įvykiai.	
Suteikiama naujų žinių.	
Sužadinama vaizduotė.	
Pateikiami tikri faktai.	
Dialogais perteikiama, kaip veikėjai jaučiasi.	